

Ο Οδυσσέας που γλύτωσε τα παιδιά του

του Ευρωβουλευτή Κώστα Μαυρίδη

Το 1974 ο Οδυσσέας ήταν πατέρας δύο παιδιών. Το κορίτσι 4 χρόνων και το αγόρι ενάμιση. Έγνοια του Οδυσσέα η οικογένεια του, χωρίς να έχει οποιαδήποτε ανάμειξη στην ανωμαλία που υποδαύλιζε και χρηματοδοτούσε η χούντα και τα ανδρείκελα της στην Κύπρο ενάντια στην εκλελεγμένη Κυβέρνηση. Όμως, ο σχεδιασμός από εκτός Κύπρου προέβλεπε να εφαρμοστεί το πακέτο πραξικόπημα-εισβολή για το οποίο χρειάστηκαν πολλοί εγχώριοι, από προδότες και πληρωμένοι πράκτορες μέχρι τυχοδιώκτες, άλλοι τυφλωμένοι με ασίγαστο μίσος και αρκετά πόνια της Ιστορίας, οι «χρήσιμοι ηλίθιοι». Το σχεδίασαν οι ξένοι και έτσι συνέδραμαν οι εγχώριοι.

Μετά το Δημοτικό σχολείο στην Πιτσιλιά, ο Οδυσσέας κατέβηκε στη χώρα και εργαζόταν ξυλουργός. Ήταν καλός μάστορας. Με μεράκι δούλευε και φρόντιζε με ιδιαίτερη αγάπη τη γυναίκα και τα δύο τους παιδιά.

Στις 20 Ιουλίου 1974, στο άκουσμα έναρξης της τουρκικής εισβολής, ο Οδυσσέας ήταν στο χωριό, στα βουνά της Πιτσιλιάς και προσέτρεξε στην πρώτη γραμμή. Κυριολεκτικά προσέτρεξε. Ούτε οι εκκλήσεις των συγγενών, ούτε η ασθένεια που τον ταλαιπωρούσε τον απέτρεψαν. Το λεωφορείο για την επιστροφή είχε πάρει την κατηφόρα με τους συγχωριανούς χωρίς τον Οδυσσέα. Εκείνος έτρεξε κυριολεκτικά μέσα από ένα μονοπάτι και πρόλαβε το λεωφορείο πριν την έξοδο από το χωριό. Από εκεί, στον Άγιο Βασίλη και κατόπιν στον Πενταδάκτυλο, στα χαρακώματα με τα τουρκικά άρματα απέναντι.

Κάποιοι ξαναδοκίμασε την υστάτη να πείσει τον Οδυσσέα να απομακρυνθεί, υποδεικνύοντας τα παιδιά του. Εκείνος με αποπληστικό τρόπο αντέταξε κάτι που μόνο άνθρωπος με ιστορική αυτογνωσία και παιδεία θα έλεγε:

«Μα θα αφήσουμε τους Τούρκους να τουρκέψουν τα παιδιά μας;».

Δεκαετίες μετά το 1974, ταυτοποιήθηκαν τα οστά του Οδυσσέα με τη μέθοδο DNA. Η γυναίκα της ζωής του τον αναγνώρισε από ένα σταυρουδάκι που ήταν δεμένο ακόμη στο λαιμό του. Δεκαετίες μετά το 1974 γράφτηκαν επίσης κάποιοι στίχοι για το πόσο σημαντικό είναι να γλυτώσουν τα παιδιά, που ήταν η μεγάλη αγωνία του Οδυσσέα του ξυλουργού:

*«Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί,
θα σε πουλήσουν*

*Και όταν θα ἔρθουν οι καιροί
που θα ἔχει σβήσει το κερι
στην καταιγίδα*

*Υπερασπίσου το παιδί
γιατί αν γλιτώσει το παιδί
υπάρχει ελπίδα».*

Γλύτωσαν όντως τα παιδιά του Οδυσσέα και υπάρχει ελπίδα. Όταν μάλιστα το ένα, 13 χρονών πήρε το καλοκαίρι τον πρώτο του μισθό, έτρεξε και αυτό κυριολεκτικά – όπως τον πατέρα του– να τα παραδώσει στην μητέρα που πεισματικά αρνήθηκε. Όμως, το παιδί περίμενε αργά το βράδυ και έβαλε κρυφά τα χρήματα στο συρτάρι της. Εκείνη το κατάλαβε και δεν είπε τίποτε. Τις επόμενες μέρες έβαζε λίγα-λίγα στο πορτοφολάκι του για να μην το καταλάβει.

Μαζί με τα παιδιά, γλύτωσαν και πολλοί άλλοι. Ο Οδυσσέας χάρηκε.

Η επιστροφή των αιχμαλώτων

της Ελένης Σιούφτα

Αν ήρθατε,
πόσοι ήρθατε;
Κι αν ήρθατε,
όσοι ήρθατε,
γιατί δεν σας βλέπω;
Δε λέω για τα χέρια.
Δε λέω για τα μάτια.
Για άλλα λέω.
Ήρθατε όσοι ήρθατε
μα δεν θα μάθουμε
ποτέ τον αριθμό σας.
Άλλοι μισοί,
κι άλλοι στο ένα τέταρτο φερμένοι,
πώς να υπολογίσουμε σωστά
το άδρεισμα της κόλασης;

φωτογραφία: Δώρος Παρτασίδης